

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 150. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1847_896A-txt-shoot-idm10290/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

„Dg her J, Jomfru Jrmintav!
Dg hoed vil J mig give?
Jeg fer' eder til eders Hæstemand,
Om J ter med mig hve.“

„Jeg vil dig give det røde Guld,
Dg Solo derhos, det hvide,
Naar du fer' mig til min Hæstemand,
Dg leser mig af den Reide.“

„Behold J selv eders Solo og Guld!
Jeg kræver en anden Gave,
Den første Son, J til Verden bær,
Ham vil jeg af eder have.“

Dg saa tog hun den Ravnklo
J hviden Haand til Munde,
Dg frer alt ved sin kristen Tro,
Hun vilde ham Sennen unde.

Saa tog hun Jomfru Jrmintav,
Dg satte hende paa sin Bag,
Saa skri hun over det vilde Hav,
Sig selv til megen Umag.

Dg det var vilden Bærner Ravn,
Han holdtes paa hvide Lunde:
„Nu sidder vi, Jomfru, paa det Hus,
Ederes Hæstemand i er inde.“

Dg ud kom hvide Hr. Rilaud,
Med Sølesor menne han halle:
„Velkommen, Jomfru Jrmintav,
Til disse fremmede Rande!“

„Hvad skal jeg give dig, vilden Ravn!
Min Hæsteme hvd du ferde,
Alt stien jeg forer fra Danne-mark,
Selig Tidende jeg ikke herte.“

Saa drulle de deres Bryllup
J Mag og med stor Glæde,
Dg der Limsaanedagen kom
Hun fødte sin Een den spæde.

Dg det var vilden Bærner Ravn,
Han satte sig paa de Lunde:
„Hvad J mig loved, fru Jrmintav,
Det drages J vel til Vinde.“

Saa saare hun grad og Hænder vied,
For det var ikke en Fige:
„Nu skal dig have den vilde Bakraav,
Det koster dig Livet tillige.“

Ud gif til Ravnens Hr. Rilaud,
Dg bed ham Bergene belde,
Dg bed ham Hæveten af alt sit Land,
Maatte han sin Een beholde.

„Nei, fanger jeg ikke det lille Barn,
Du skal det saa rødt udgiælde,
For jeg skal holde dig selv ihjel,
Dg hele dit Rige vanhalde.“

Bakraaven tog Barnet i sin Klo,
Saa glædelig menne han halle,
Hr. Rilaud stod og saad derpaa,
Saa ynkelig menne han falle.

